

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی و عوامل خطر دیابت آشکار، اختلال تحمل گلوکز و اختلال قند ناشتا در بیماران مبتلا به دیابت بارداری بستری در بیمارستان امام خمینی اهواز

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 16، شماره 59 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ناهید شهبازیان - دانشیار گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

حاجیه شهبازیان - استاد گروه غدد و متابولیسم، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

احمد بهروز - دانشیار گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

سارا عبدالمی کشکولی - متخصص زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

ارمغان مروج آل علی - دانشجوی دکترای تخصصی پژوهشی، مرکز تحقیقات دیابت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: در اکثر زنان مبتلا به دیابت بارداری، اختلال تحمل گلوکز پس از زایمان به حالت عادی بر می گردد، ولی خطر قابل ملاحظه ای (۳۰-۶۰٪) برای بروز دیابت آشکار در سال های بعد وجود خواهد داشت و عدم اقدام مناسب برای پیشگیری، کنترل و درمان آن، عوارض زیادی را برای مبتلایان به همراه خواهد داشت. مطالعه حاضر با هدف بررسی فراوانی دیابت، اختلال تحمل گلوکز و اختلال قند ناشتا به دنبال ابتلاء به دیابت بارداری در زنان باردار انجام شد. روش کار: این مطالعه مقطعی توصیفی در سال ۱۳۸۸ بر روی ۱۱۰ بیماری که به دلیل ابتلاء به دیابت بارداری در بیمارستان امام خمینی اهواز بستری شده بودند، انجام شد. شاخص های آنتروپومتری اندازه گیری، نمونه خون ناشتا و یک نمونه خون دو ساعت پس از مصرف ۷۵ گرم پودر گلوکز خوراکی برای اندازه گیری قند خون گرفته شد. بیماران به ۴ گروه طبیعی، اختلال قند ناشتا، اختلال تحمل گلوکز و دیابتیک تقسیم شدند. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۱۷) و روش های آمار توصیفی و آزمون کای اسکور و تی انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: در بین بیماران مورد مطالعه، ۴۶ نفر (۸/۴۱٪) دیابتیک و ۳۶ نفر (۷/۳۲٪) طبیعی بودند، ۳ نفر (۸/۲٪) اختلال تحمل گلوکز، ۱۰ نفر (۱/۹٪) اختلال قند ناشتا و ۱۵ نفر (۶/۱۳٪) همزمان اختلال قند ناشتا و اختلال تحمل گلوکز داشتند. بین دیابت بارداری و احتمال ابتلاء به دیابت پس از بارداری ($p < 0.001$)، اختلال قند ناشتا ($p < 0.001$) و اختلال تحمل گلوکز + اختلال قند ناشتا ($p < 0.02$) ارتباط معناداری وجود داشت. بین سن بارداری در زمان دیابت بارداری و ابتلاء به دیابت و اختلال تحمل گلوکز + اختلال قند ناشتا ارتباط معنی داری وجود داشت ($p = 0.001$). هرچه سن فرد در زمان ابتلاء به دیابت بارداری بالاتر بود، احتمال ابتلاء به دیابت پس از زایمان افزایش می یافت ($p < 0.03$). هر چه تعداد نوزاد متولد شده با وزن بزرگتر یا مساوی ۴ کیلوگرم بیشتر بود، احتمال ابتلاء به دیابت ($p < 0.001$) و اختلال تحمل گلوکز ($p < 0.04$) نیز بیشتر بود. نتیجه گیری: درصد قابل توجهی از بیماران مبتلا به دیابت بارداری در پیگیری سالانه توصیه می شود. دیابت مبتلا می شوند، لذا پیگیری سالانه توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

اختلال تحمل گلوکز، دیابت، دیابت بارداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1729225>

